

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.2.6.
COM(2015) 45 final

2015/0028 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a főkatarmékek kereskedelméről szóló 1007/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A főkatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („az alaprendelet”) általános tilalmat rendel el a szóban forgó termékek uniós piacon való forgalomba hozatalára vonatkozóan. Az alaprendelet kivételt tesz az általános tilalom alól olyan főkatermékek esetében, amelyek az inuit és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan folytatott vadászból származnak, és hozzájárulnak e közösségek létfenntartásához („az őslakosokkal kapcsolatos kivétel”). Kivételt tesz továbbá a kizárólag a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás céljából folytatott főkavadászból származó főkatermékek nonprofit alapon történő, nem kereskedelmi célú behozatala kapcsán („a tengeri erőforrásokkal kapcsolatos kivétel”), valamint az alkalmi jellegű, és kizárólag az utazók vagy családjuk személyes használatára szolgáló áruk behozatalára vonatkozóan. A 2010. augusztus 10-i 737/2010/EU bizottsági végrehajtási rendelet részletes szabályokat állapít meg az alaprendelet végrehajtására vonatkozóan („a végrehajtási rendelet”).

E két jogi aktus (együttesen: „az uniós főkatermék-szabályozás”) ellen Kanada és Norvégia kifogást emelt a Kereskedelmi Világszervezetnél (WTO) az *Európai Közösségek – a főkatermékek importálásának és forgalmazásának tiltására irányuló intézkedések* című vitában (DS400 and DS401). 2014. június 18-án a WTO Vitarendezési Testülete elfogadta a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testületi jelentéseit. A WTO jelentései megállapították, hogy a főkatermékekre vonatkozó tilalom a főkák jóllétével összefüggő erkölcsi aggályok miatt elvileg igazolható, ugyanakkor nem értettek egyet a két kivétellel, nevezetesen az őslakosokkal és a tengeri erőforrásokkal kapcsolatos kivétellel. A tengeri erőforrásokkal kapcsolatos kivétel a jelentések szerint azért nem igazolható, mert a kereskedelmi célú vadászat és a tengeri erőforrások fenntartását szolgáló vadászat közötti esetleges eltérés (kisebb nagyságrend, non-profit jelleg) nem elégséges a különbség alátámasztására. Az őslakosokkal kapcsolatos kivétel a jelentések szerint elvileg legitim különbségtételt testesít meg, a Fellebbezési Testület azonban úgy ítélte, hogy kialakításának és alkalmazásának egyes aspektusai „önkényes és megalapozatlan diszkriminációt” jelentenek.

Az Európai Unió 2014. július 10-án értesítette a Vitarendezési Testületet abbéli szándékáról, hogy WTO-kötelezettségeinek tiszteletben tartása érdekében végrehajtja a testület e vitával kapcsolatos határozatait és ajánlásait.

2014. szeptember 5-én az Európai Unió, Kanada és Norvégia megegyeztek abban, hogy a Vitarendezési Testület ajánlásainak és döntéseinek végrehajtásához szükséges ésszerű időkeret 16 hónap. Ennek megfelelően az ésszerű időkeret 2015. október 18-án fog lejárni.

E jogalkotási javaslat célja a Vitarendezési Testület alaprendeletre vonatkozó ajánlásainak és határozatainak végrehajtása. E jogalkotási javaslat egyszersmind jogalapját képezi a 737/2010/EU rendelet említett döntésekhez való hozzáigazításának is. A tengeri erőforrásokkal kapcsolatos kivételre vonatkozó aggályok a szóban forgó kivételnek az alaprendeletből való törlésével okafogyottá válnak. Az őslakosokkal kapcsolatos kivétel kialakítására és alkalmazására vonatkozó aggályokra a szóban forgó kivétel módosítása ad választ: a kivétel alkalmazását az állatjóllét tiszteletben tartásához köti, valamint korlátozza a főkatermékek forgalomba hozatalát, ha a vadászat nagyságrendje vagy egyéb körülmények arra engednek következtetni, hogy a vadászatot elsősorban kereskedelmi okokból folytatták. Mindemellett a Bizottság szakértői együttműködnek kanadai szakértőkkel egy olyan tanúsítási rendszer kidolgozásában, melynek keretében a kanadai inuitok is élvezhetik az uniós főkatermék-szabályozás inuitokkal kapcsolatos kivételéből fakadó előnyöket.

Ezenkívül e kezdeményezést arra is fel kell használni, hogy az 1007/2009/EK rendelet szerinti ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra való hivatkozás összhangba kerüljön az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkével. [A WTO-döntésekhez való hozzáigazítás szűkös időkeretére tekintettel, valamint a javaslat jogalkotó általi mielőbbi elfogadásának lehetővé tétele érdekében a Bizottság ebbe a javaslatba kivételesen felvette a Parlament által a COM \(2013\)451 javaslattal összefüggésben javasolt, a felhatalmazás időtartamát érintő módosítást is \(az említett javaslat az 1007/2009/EK rendelet kiigazítására is vonatkozik\).](#)

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Nem került sor hatásvizsgálatra, mivel ez az intézkedés nem jelent új szakpolitikai kezdeményezést, hanem a jelenlegi uniós szabályozást igazítja hozzá a WTO döntéseihez, biztosítandó az Unió nemzetközi kötelezettségeinek teljesítését. Az e javaslattal bevezetett korlátozott mértékű módosítások nem igényelnek új hatásvizsgálatot az alaprendelet 2009. évi elfogadását megelőzően végzett hatásvizsgálathoz képest.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMELI

- Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely az e javaslattal módosítandó alaprendelet jogalapját is képezte. Az EUMSZ 114. cikke értelmében az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése. Az alaprendelet azzal a céllal került elfogadásra, hogy megszüntesse a belső piac működésének azon akadályait, amelyek a főkatarmékek kereskedelmére vonatkozó nemzeti intézkedések eltéréseiből erednek.

- A szubszidiaritás és az arányosság elve

Az alaprendelet hozzáigazítása a WTO Vitarendezési Testülete által elfogadott ajánlásokhoz és döntésekhez csak úgy érhető el, ha az alaprendelet a vitatott aspektusok tekintetében módosításra kerül. A javaslat a vitatott intézkedés WTO-megfelelőségének eléréséhez szükséges mértékre korlátozódik.

- A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt aktus: az Európai Parlament és a Tanács rendelete

Más jogi aktus nem felelne meg, mivel egy rendelet csak ugyanolyan jogi aktussal, azaz rendelettel módosítható.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

E javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. OPCIONÁLIS ELEMELI

Nem alkalmazandó

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a főkatarmékek kereskedelméről szóló 1007/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet² azzal a céllal került elfogadásra, hogy megszüntesse a belső piac működésének azon akadályait, melyek a főkatarmékek kereskedelmére vonatkozó nemzeti intézkedések eltéréseiből erednek. A szóban forgó intézkedések a nyilvánosság azon erkölcsi aggályaira reagálva kerültek elfogadásra, amelyek a fókák leölésének állatjóléti aspektusaival, valamint a túlzott mértékű fájdalmat, szorongást, félelmet és a szenvedés egyéb formáit okozva leölt állatokból nyert termékek esetleges piaci jelenlétével kapcsolatosak. Az említett aggályok azt igazoló tudományos bizonyítékokon alapultak, hogy a fókavadászat különleges körülményei között nem alkalmazható következetesen és hatékonyan olyan leölési módszer, amely valóban humánus lenne. Az említett cél elérése érdekében az 1007/2009/EK rendelet – általános szabályként – a főkatarmékek forgalomba hozatalának tilalmát írja elő.
- (2) Ugyanakkor a fókavadászat az inuit és más őslakos közösségek kultúrájának és identitásának szerves részét alkotja, és jelentős mértékben hozzájárul e közösségek létfenntartásához. Ennélfogva az inuit és más őslakos közösségek által folytatott fókavadászat nem veti fel ugyanazon erkölcsi aggályokat a nyilvánosságban, mint az elsősorban kereskedelmi célú fókavadászat. Ezenkívül széles körben elismert, hogy –

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK rendelete a főkatarmékek kereskedelméről (HL L 286., 2009.10.31., 36. o.).

az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozattal és más vonatkozó nemzetközi megállapodásokkal összhangban – az inuit és egyéb őslakos közösségek alapvető és társadalmi érdekei nem sérülhetnek. Ezért az 1007/2009/EK rendelet kivételként engedélyezi az inuit és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan folytatott vadászatokból származó, az ezen közösségek létfenntartásához hozzájáruló fókatermékek forgalomba hozatalát.

- (3) Az inuit és egyéb őslakos közösségek által folytatott fókavadászat során éppen úgy nem alkalmazható következetesen és hatékonyan olyan leölési módszer, amely valóban humánus lenne, mint a többi fókavadászat során. Mindazonáltal az 1007/2009/EK rendelet célkitűzéseinek fényében indokolt az inuit és egyéb őslakos közösségek által folytatott vadászból származó termékek uniós piacon való forgalomba hozatalát ahhoz a feltételhez kötni, hogy e vadászatot olyan módon folytassák, amely az elejteni kívánt állatok számára a lehető legkevesebb fájdalmat, szorongást, félelmet és egyéb szenvedést okoz, figyelembe véve az adott közösségek hagyományos életmódját és létfenntartási szükségletét. Az inuit és egyéb őslakos közösségek által folytatott vadászból származó fókatermékek tekintetében tett kivételt azon vadászatokra kell korlátozni, amelyek hozzájárulnak e közösségek létfenntartásához, azaz elsősorban nem kereskedelmi célúak. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy korlátozza a szóban forgó kivétel hatálya alatt forgalomba hozott fókatermékek mennyiségét annak érdekében, hogy megakadályozza a kivétel alkalmazását az elsősorban kereskedelmi célú vadászból származó termékekre.

- (4) Az 1007/2009/EK rendelet kivételként lehetővé teszi olyan főkatarmékek forgalomba hozatalát is, amelyek esetében a vadászatot kizárólag a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás céljából folytatták. Noha nem vonható kétségbe a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás céljából folytatott vadászat fontossága, a gyakorlatban a vadászat ezen formáját mégis nehéz megkülönböztetni a nagyarányú, elsősorban kereskedelmi célú vadásztól. Ez pedig az érintett főkatarmékek közötti indokolatlan megkülönböztetéshez vezethet. Ezért erről a kivételről a továbbiakban nem szükséges rendelkezni. Mindez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy szabályozzák a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás céljából folytatott vadászatiakat.
- (5) A főkatarmékek forgalomba hozatalára vonatkozó részletes szabályok meghatározása érdekében a Bizottság részére felhatalmazást kell adni a Szerződés 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (6) Az 1007/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
- ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1007/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A forgalomba hozatal feltételei

- (1) Főkatarmékek forgalomba hozatala csak akkor megengedett, ha azok az inuit és egyéb őslakos közösségek által folytatott vadászból származnak, feltéve hogy teljesül az alábbi feltételek mindegyike:
- a) a közösség hagyományos vadászatot folytatott;
 - b) a vadászat hozzájárul a közösség létfenntartásához és azt elsősorban nem kereskedelmi okokból folytatták;
 - c) a vadászatot olyan módon folytatták, amely az elejteni kívánt állatok számára a lehető legkevesebb fájdalmat, szorongást, félelmet és egyéb szenvedés t okozta, figyelembe véve az adott közösség hagyományos életmódját és létfenntartási szükségletét.

A fenti feltételeket a behozott termékek behozatalának időpontjában vagy helyén kell alkalmazni.

- (2) A főkatarmékek behozatala akkor is megengedett, ha az alkalmi jellegű, és kizárólag az utazók vagy családjuk személyes használatára szolgáló árukból áll. Az

ilyen áruk jellege és mennyisége nem lehet olyan, ami arra utalna, hogy behozatalukra kereskedelmi okokból kerül sor.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása nem áthatja alá e rendelet célkitűzésének elérését.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 4a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy részletes szabályokat állapítson meg a főtermékeknek az (1) és (2) bekezdés szerinti forgalomba hozatalára.

(5) Ha az elejtett fókák száma, az (1) bekezdés értelmében forgalomba hozott főtermékek mennyisége vagy egyéb körülmények arra engednek következtetni, hogy a vadászatot elsősorban kereskedelmi céllal folytatták, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 4. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy korlátozza az ilyen vadászból származó termékek forgalomba hozható mennyiségét.

(6) A Bizottság technikai útmutató jegyzéket bocsát ki a Kombinált Nomenklátúra azon kódjainak tájékoztató jellegű listájáról, amelyek az e cikk hatálya alá tartozó főtermékekre vonatkozhatnak.”

2. A szöveg a következő 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.
- (2) A Bizottság *[insert date - the date of entry into force of this Regulation]*-tól/től kezdődően öt évre szóló felhatalmazást kap a 3. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról.

- (5) A 3. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

3. Az 5. cikket el kell hagyni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*